

Posudok na bakalársku prácu Aleny Pospíšilovej „Španělská imigrační politika v letech 1985 až 2005“

Problematika imigrácie je v súčasnej európskej politike mimoriadne aktuálna. Španielsko je príkladom krajiny, ktorá sa za posledných niekoľko desaťročí zmenila z emigračnej na krajinu imigračnú. Dnes je žiadanou destináciou pre skupiny imigrantov predovšetkým z tretích krajín. Tematika vývoja španielskej imigračnej politiky od roku 1985, kedy ako taká začala vďaka prijatiu prvého imigračného zákona vôbec formálne existovať, zatiaľ nie je v českom prostredí podrobne spracovaná.

Práca sa logicky člení na úvod, časovo naväzujúcich päť hlavných kapitol, záver, resumé v anglickom jazyku a zoznam prameňov a literatúry. V úvode nechýba stručný popis témy práce a jednotlivých kapitol, stanovenie cieľov a pracovných otázok, časové a teritoriálne vymedzenie práce, ani základná metodika a charakteristika prameňov a literatúry, z ktorých práca vychádza.

Autorka sa zamerala na vývoj imigračnej politiky, počínajúc obdobím vlády socialistov Felipe Gonzáleza (1985 – 1996), cez obdobie vlády ľudovcov José M. Aznara (1996 – 2004), až po súčasnú situáciu za vlády socialistov J. L. Zapatera. Nevynechala najdôležitejšie legislatívne zmeny imigračného zákona, postoj Európskej únie k poslednému imigračnému zákonu z roku 2004, ako aj záverečnú zhrňujúcu kapitolu, v ktorej definuje rozdiely v prístupe Socialistickej a Ľudovej strany k imigrácii. Prosím autorku, aby pri obhajobe stručne popísala, v čom spočíva základný rozdiel v ich prístupe. Zostáva i dnes videnie imigračnej politiky verejnou mienkou tak čierno-biele (ľudovci sú odporcovia imigrácie, kým socialisti zástancovia), aké bolo za vlády Ľudovej strany, najmä od roku 2000? Čo sa zmenilo v roku 2004, po nástupe súčasného kabinetu k moci?

Najvýznamnejším krokom novej vlády v oblasti imigračnej politiky bolo nesporne prijatie imigračného zákona 30. decembra 2004, cieľom ktorého je rozsiahla legalizácia nelegálnych imigrantov. Proti zákonu sa ostro postavila opozičná Ľudová strana, mnohé španielske nevládne organizácie i niektoré členské štáty EÚ, ktoré vyslovili obavy z rastúceho prílevu imigrantov, ktorí by sa do krajín únie dostali práve cez Španielsko. Sú v súčasnosti takéto obavy opodstatnené a oprávnené? Potvrdili sa?

Autorka dochádza pri porovnávaní dvoch základných politických subjektov, Socialistickej a Ľudovej strany okrem iného k záveru, že socialisti boli v oblasti imigrácie vždy omnoho viac naklonení spolupráci, kladú väčší dôraz na integráciu imigrantov do väčšinovej spoločnosti a na proaktívnu imigračnú politiku celkove.

Ako som už zmienila, v českom prostredí sa jedná o veľmi osobitú tému a autorke k jej spracovaniu pomohol i pracovný pobyt v Španielsku. Výsledkom je tak nielen teoretická práca, ale unikátny pohľad na postoj španielskej politickej scény k fenoménu imigrácie. Štýl spracovania i členenie práce do jednotlivých kapitol sú logické, s citom pre danú problematiku. Zoznam použitých prameňov a literatúry je reprezentatívny, pričom oceňujem najmä množstvo prameňov v španielskom jazyku. Znalosť jazyka a španielskeho pracovného prostredia sa významným spôsobom podpísali na kvalite predkladanej práce. Sníha požiadavky kladené na bakalársku prácu a bez výhrady ju hodnotí ako veľmi dobrú a ohodnotenie výborne.